

- **Dåbsritual til troendes dåb.**

Inden dåben foretages, tilspørges den, der skal døbes, med ordene:

NN, tror du på Jesus Kristus som Guds Søn og din Herre og Frelser?"

NN svarer: "Ja!"

"På Jesu Kristi befaling, og på din egen bekendelse af tro på ham, døber jeg dig i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn, amen"

Derefter foretages dåben ved, at den, der skal døbes, dykkes helt ned under vandet og straks efter oprejses fra vandet. Forklaringen på denne handling finder vi hos Paulus, der i Romerbrevet siger om dåben:

"Eller ved I ikke, at alle vi, som er blevet døbt til Kristus Jesus, er døbt til hans død?"

Vi blev altså begravet sammen med ham ved dåben til døden, for at også vi, sådan som Kristus blev oprejst fra de døde ved Faderens herlighed, skal leve et nyt liv" (Rom 6,4-5)

Der er både en guddommelig og en menneskelig side i dåben. Den guddommelige er, at den sker på Jesu befaling i Missionsbefalingen i Matt 28,18-20, og den menneskelige er, at den, der skal døbes, selv ønsker det og bekender sin egen personlige tro på Jesus Kristus som Guds Søn og sin Herre og Frelser, inden dåben foretages.

- **Barnevelsignelse**

Barnevelsignelsen har sit forbillede i Jesu velsignelse af de små børn. Barnevelsignelse finder sted i forbindelse med en gudstjeneste, hvor der bliver bedt om Guds velsignelse over barnet sammen med forældrene og menigheden.

- • En gudstjeneste vil typisk have nogle af følgende elementer:
- • Velkomst
- • Måske en sang eller en salme
- • Indledning med et vers fra Bibelen, en oplevelse eller lignende samt en kort bøn
- • En sektion med rytmisk musik (med instrumenter som trommer, elbas, elguitar, keyboard) som man kalder lovsange. Sangene gentages ofte et par gange, og mellem sangene kan der være ultrakorte pauser til bøn og refleksion
- • Prædiken med mange eksempler, ofte krydret med powerpoints eller videoklip på storskærm
- • Nadver – en gang om måneden. Alle børn og voksne inviteres til at deltage i denne kirkelige handling, som har sit udspring i Jesu sidste måltid med disciplene skærtorsdag. Nadveren hjælper os til at huske, hvad Jesus har gjort for os ved sin død og opstandelse. Ved nadverbordet har vi fællesskab med Jesus og med hinanden.
- • I direkte forlængelse af gudstjenesten - tilbud om personlig bøn for den enkeltes livsproces – kan være i forbindelse med en særlig krise, en speciel udfordring eller ved sygdom og andre behov, men også hvis man bare ønsker en velsignelse
- • Efter gudstjenesten endvidere mulighed for at drikke kaffe og have socialt samvær
- • Begravelse fra Aars Frikirke:

Man kan blive begravet ud fra Aars frikirke. Den kirkelige handling varetages som regel af forstander/præst. En begravelse fra kirken afsluttes med at kisten sænkes i jorden på kirkegården, mens en bisættelse afsluttes med, at kisten køres til krematoriet, og senere ved nedsættelsen af urnen. Selve begravelsen eller bisættelsen finder som regel sted på almindelige kirkegårde og begravelsespladser. Ved begravelse er det bedemanden, der koordinerer det hele. Familien skal blot give til kende, i hvilken sammenhæng man ønsker at jordfæste den pårørende. **Beskrivelse af begravelse fra Aars Frikirke** Højtideligheden indledes med et musikstykke eller sang, mens gæsterne kan samle tanker. Herefter synger man en salme, inden præsten/forstanderen hilser alle i kirken fra talerstolen. Ved alteret beder præsten en bøn og læser en tekst fra Bibelen, og derefter synger man en salme/sang mere. De pårørende er selv med til at vælge hvilke salmer og sange, der skal synges ved begravelsen. Derefter holder præst/forstander en tale for den afdøde. Det foregår enten ved kisten eller fra prædikestolen. Talen kan både handle om den afdødes liv og om det kristne håb om opstandelsen. Efter præstens tale synger man en salme mere inden kisten bliver båret ud til gravstedet. Det er ofte nære pårørende til den afdøde, som bærer kisten. Resten af gæsterne ved begravelsen følger efter kisten i stilhed.